

Lovbestemmelse, hvis den bliver til Lov. Mentil at søge at benytte deres Kræfter i en høiere det synes dog, at, naar Forretningerne ere saa ubetydelige, at den Paagældende f. Ex. kun skal have Halvdelen eller en Trediedeel af den sædvanlige Gage, saa er det dog ikke ganske consequent, at han, naar han har været i denne Tjeneste i lang Tid, derfor skal have fuldt Anciennitetstillæg. Jeg indrømmer iøvrigt, at denne Gjenstand kun har liden Betydning.

Hjerring: Den ærede Landsthingsmand, som sidst talte, og som i Forbindelse med 3 andre ærede Landsthingsmænd har stillet det Forslag, at Bestemmelserne om Alderstillaagene skulde udgaae, har søgt at begrunde dette Forslag. Jeg maa tilstaae, at jeg er af en aldeles modsat Mening. Jeg troer, at denne Bestemmelse om Alderstillaag er i høieste Grad hensigtsmæssig. I det jeg naturligtvis indrømmer, at der i denne Sag, som i saa mange andre, kan være forskellige Meninger, der til en vis Grad kunne være ligeberettigede, skønt jeg dog ikke rettere, end at der er flere store Fordele, som en saadan Indretning frembyder saavel for Staten som for de vedkommende Embedsmænd. Med Hensyn til Staten vil jeg tillade mig først at gøre opmærksom paa, at det forekommer mig for Statsstyrelsen at maatte være af allerhøieste Vigtighed paa forskjellig Maade at kunne belønne de forskjellige Arter eller Dvaliteter af Tjeneste, som ydes Staten. Der vil i Embedsstanden i Almindelighed findes 2 Classer; jeg taler ikke om de daarlige Embedsmænd, thi de bør naturligtvis ikke beholdes længere i deres Embeder end saalænge, indtil man er overbevist om, at de ere daarlige, men der findes nogle Embedsmænd, som ved deres fremragende Dygtighed og udmærkede Gyner træde frem for deres Jævnliges og saaledes opfordre Staten

Sphære. Hvis nu ikke disse Alderstillaag vare, vilde det vel ofte kunne tænkes, at Statsstyrelsen ikke vilde finde sig opfordret til saaledes at foretrække en yngre Mand paa de ældres Beføstning, naar ikke tillige disse Alderstillaag gave de ældre en Erstatning for det de kunne miste ved saaledes at blive sprungne forbi af en yngre. Den anden Classe af Embedsmænd, som jeg vil tillade mig at omtale, er vel ikke af saa store Gyner eller besidder saa udmærket Dygtighed som den først omtalte, men er dog af den høieste Vigtighed for Staten; det er de Embedsmænd, som med Samvittighedsfuldhed, Nidkærhed og Iver opfylde de Pligter, som deres Embeder paalægge dem. For dem, mener jeg, er der ogsaa en Ret; det er ikke den, at forfremmes, hvor deres Gyner ikke altid tillade, at de bruges i en høiere Sphære; men de have dog den Ret, at de med Aarenes Lob kunne tænke sig deres Stilling forbedret, naar de omhyggeligt opfylde deres Pligter. Hvis man ikke antog denne Paragraph om Alderstillaag, vilde det efter al Rimelighed blive Tilfældet, at de høiere Poster næsten udelukkende vilde blive beklædt af ældre Folk, og det vil dog være af den høieste Vigtighed for Statsstyrelsen, at kunne benytte Mænd med udmærkede Gyner i de høiere Stillinger endnu imedens de ere i deres fulde Kraft, inden Alderen har svækket deres Gyner saaledes, at de ikke mere ere i Stand til at præstere, hvad de tidligere vare i Stand til. Jeg troer desuden med Hensyn til Staten, at denne Indretning vil være economisk. Den ærede Ordfører har allerede udtalt, at, hvis man skulde give samtlige Embedsmænd i en vis Classe forhøiet Gage, saa vilde det løbe op til en meget betydelig Sum for Staten, især i de Embedsclasser, som her ere under Omtale.